

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.381 van 29 maart 2000
in de zaak A. 86.112/VII-19.093.**

In zake : 1. Dirk ROOBROECK,
2. Colette MERCHIERS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat G. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat F. DE BISSCHOP,
kantoor houdende te BUGGENHOUT,
Provincialebaan 20
2. de bestendige deputatie van de provincie-
raad van OOST-VLAANDEREN.

tussenkomen partij :

de n.v. WILLEQUET,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. STRYCKERS,
kantoor houdende te HASSELT,
Diestersteeweg 198-200

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Dirk ROOBROECK en Colette MERCHIERS op 16 augustus 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 4 juni 1999 en van het bevestigde besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 november 1998, waarbij telkens de milieuvergunning werd toegekend aan de n.v. WILLEQUET, voor de uitbreiding van een bestaand aardappelverwerkend bedrijf gelegen aan de Ronde van Vlaanderenstraat 12 te 9690 Kluisbergen, percelen 244/C/2 en 244/H/2;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 maart 2000;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. VERMEIRE, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat I. LAUREYS die, loco Advocaat F. DE BISSCHOP verschijnt voor de eerste verwerende partij, van de Adjunct van de directeur E. DE LAETER, die verschijnt voor de tweede verwerende partij en van Advocaat H. STRYCKERS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROV00ST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat pas op 1 oktober 1999, ruim buiten de reglementaire termijn van acht dagen, het Vlaamse Gewest een nota met opmerkingen en het administratief dossier ter griffie heeft neergelegd; dat

dienvolgens die nota uit de debatten moet worden geweerd;

2. Overwegende dat met een verzoekschrift van 16 september 1999 de n.v. WILLEQUET, aan wie de bestreden vergunning werd toegestaan, vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat haar verzoek kan worden ingewilligd;

3. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

3.1. De tussenkomende partij baat een aardappel-verwerkend bedrijf uit in Kluisbergen.

Blijkens het eerste bestreden besluit is het bedrijf gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

In een straal van 100 meter rond de perceelsgrenzen bevinden er zich een tiental woningen, waaronder die van eerste verzoeker, op 50 meter.

Er ligt bosgebied op 25 meter. Het gaat om een deel van een bos dat eigendom is van tweede verzoekster. Zijzelf woont op 450 meter, met bos er tussenin.

Op 18 maart 1988 wordt een bouwvergunning verleend voor de bedrijfsgebouwen; in de loop van datzelfde jaar wordt de exploitatie aangevangen.

Op 25 april 1991 verleent de bestendige deputatie een exploitatievergunning voor een termijn van 20 jaar, voor :

- een productielijn voor het schillen en koken van aardappelen en het maken van puree;
- een productielijn voor het vormen van de puree-producten;
- 2 koelcompressoren, 1 transformator, 1 bovengrondse mazouttank;

- de opslag van 100 ton aardappelen en 400 ton aardappelpureeproducten;
- een biologische waterzuivering.

Er geldt een op 13 februari 1990 verleende lozingsvergunning voor bedrijfsafvalwater.

3.2. Op 8 juli 1998 vraagt de exploitant een milieuvergunning ter regularisatie van een uitbreiding die werd gerealiseerd binnen de bestaande gebouwen.

Het gaat om :

- een transformator van 1.250 kVA;
- batterijladers met een totaal vermogen van 8,064 kW;
- een koelcompressor van 315 kW voor het diepvriezen (totaal komt op 750 kW);
- een luchtcompressor van 18 kW (totaal wordt 29 kW);
- opslag van 1.000 liter diesel;
- opslag van 70.000 liter zonnebloemolie;
- twee inpakmachines (2 x 2,7 kW) en één foliewikkelaar;
- twee thermische oliebranders (2 x 814 kW), wat het totale thermische vermogen op 3.511 kW brengt;
- twee voorbaklijnen (2 x 34 kW) en 2 spiraalvriezers (samen 92 kW), totaal geïnstalleerd vermogen wordt 301 kW.

Tijdens het openbaar onderzoek worden drie bezwaarschriften ingediend, waaronder één collectief met twintig handtekeningen.

Op 26 november 1998 verleent de bestendige deputatie de gevraagde vergunning. Dit is de tweede bestreden beslissing.

Er worden bijzondere voorwaarden opgelegd, ondermeer :

- moeten binnen drie maanden een akoestisch onderzoek en eventuele saneringsmaatregelen worden voorgelegd;
- moeten alle poorten en deuren gesloten blijven, behalve bij lossen en laden;
- moeten de containers met productieafval en slib van de waterzuivering worden afgedekt;
- moet binnen drie maanden een saneringsvoorstel worden voorgelegd betreffende de geurhinder afkomstig van de voorbaklijnen;
- moeten binnen drie maanden de emissiegegevens van de stookinstallatie van de stoomketel worden voorgelegd.

3.3. Er wordt beroep aangetekend door eerste verzoeker namens het Buurtcomité EISDAELE en door de stichting OMER WATTEZ.

Er worden gunstige adviezen verleend door de Vlaamse Milieumaatschappij, de afdeling stedenbouwkundige vergunningen, de afdeling milieuvergunningen en de gewestelijke milieuvergunningscommissie.

3.4. Op 4 juni 1999 wordt de eerste bestreden beslissing genomen : de beroepen worden verworpen en het besluit van de bestendige deputatie wordt bevestigd;

4. Overwegende dat de tweede verwerende partij terecht opwerpt dat de vordering, in zoverre gericht tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 26 november 1998, onontvankelijk is daar tegen die beslissing nog een georganiseerd administratief beroep openstond en de eveneens bestreden beslissing genomen in laatste aanleg in de plaats is gekomen van eerstgenoemde beslissing;

5. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

5.1.1. Overwegende dat verzoekers in het tweede middel ondermeer de schending aanvoeren van artikel 52, 3°, van Vlarem I; dat zij onder andere doen gelden dat het eerste bestreden besluit geen afdoende antwoord biedt op de bezwaren die eerste verzoeker namens het buurtcomité had aangevoerd inzake het al dan niet paragratisch karakter van de inrichting; dat zij stellen dat in dat beroepschrift er werd op gewezen dat volgens de ministeriële omzendbrief van 8 juli 1997, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 23 augustus 1997, "dergelijke bedrijven als industriële bedrijven aanzien (dienen) te worden die niet in het agrarisch gebied kunnen worden toegelaten en dat "typevoorbeelden van deze laatste soort (...) bedrijven (zijn) waar bijvoorbeeld aardappelen of andere producten worden versneden en gefrituurd en bewerkt tot gebruiksklare consumptiegoederen en daarna worden diepgevroren en waar de verwerking van landbouwproducten gebeurt op een grote schaal en los van de productie en (dat) dergelijke agro-industriële activiteiten dienen te worden verwezen naar geëigende bestemmingszone's"; dat zij er ook nog op wijzen dat in hetzelfde beroepschrift werd gesteld dat ook de voormalige minister van ruimtelijke ordening, BALDEWIJNS, in een schrijven van 12 december 1997 het zonevreed karakter van de firma van de tussenkomen partij had bevestigd; dat zij betogen dat het bestreden besluit op die bezwaren geen afdoend antwoord biedt;

5.1.2. Overwegende dat de tussenkomen- de partij verwijst naar haar argumentatie bij het eerste middel; dat zij in dat betoog een omstandige uiteenzetting geeft waarom haar inrichting wel degelijk een para-agrarisch karakter heeft, dit als antwoord op de grief van verzoekers dat de bestreden beslissing een kennelijke schending inhoudt van de agrarische bestemming; dat zij daarbij ook nog doet gelden dat de omzendbrief waarnaar verzoekers verwijzen geen enkele verordenende kracht bezit;

5.1.3. Overwegende dat, wat de bestaanbaarheid van de betrokken inrichting met de gewestplanbestemming agrarisch gebied betreft, in het bestreden besluit volgende overwegingen zijn terug te vinden :

"(...)

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met de toepasselijke ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

(...)

Overwegende dat een eerder aangevraagde uitbreiding van de inrichting bij ministerieel besluit nr. AMV/00070239/600 van 18 maart 1998 werd geweigerd op basis van het feit dat meer en meer van de oorspronkelijke verwerkingscapaciteit wordt afgeweken en het complex door de geplande uitbreiding niet meer beschouwd kan worden als para-agrarisch bedrijf; dat voornoemd ministerieel besluit verder stelt dat het bedrijf door de gevraagde uitbreiding als industriële vestiging zonevreemd wordt en er bijgevolg strijdigheid bestaat met de agrarische bestemming volgens het gewestplan;

(...)

Overwegende dat de huidige uitbreiding in tegenstelling met de vorige aangevraagde uitbreiding volledig binnen de bestaande en vergunde gebouwen gebeurt; dat uit het advies van de afdeling Stedenbouwkundige Vergunningen blijkt dat voor het exploiteren in bestaande en vergunde gebouwen op stedenbouwkundig vlak een gunstig advies kan worden verleend";

5.1.4. Overwegende dat de tussenkomende partij terecht aanvoert dat een interpretatieve omzendbrief, waartoe de omzendbrief van 8 juli 1997 kan worden gerekend, geen verordenend karakter heeft; dat dit evenwel niet wegneemt dat, wanneer in een beroepschrift verzoekers een passage uit die omzendbrief citeren als onderbouwing van hun argumentatie dat het bedrijf van de tussenkomende partij geen para-agrarisch karakter heeft, de overheid die uitspraak doet over het beroep krachtens artikel 52, 3°, van Vlarem I, naar luid waarvan de uitspraak in beroep een gemotiveerde beslissing over de aanspraken of bezwaren die door de indiener(s) van het beroep werd(en) gesteld, gehouden is op die argumentatie een afdoend antwoord te bieden; dat dus uit het bestreden besluit moet blijken waarom de betrokken inrichting, in tegenstelling tot wat in het beroepschrift werd aangevoerd, wel degelijk een para-agrarisch karakter heeft; dat de verwerende partij als motivering zich ertoe beperkt te stellen dat de gevraagde exploitatie plaatsgrijpt binnen bestaande en vergunde gebouwen; dat evenwel het gegeven dat de exploitatie van een gevraagde milieuvergunning plaatsgrijpt in een bestaand en vergund gebouw niet automatisch inhoudt dat hetgeen aldaar wordt vergund verenigbaar is met de bestemming van het betrokken gebied; dat het middel in de besproken mate ernstig is;

5.2.1. Overwegende, wat de vereiste van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, dat verzoekers als belangrijkste aspecten aanvoeren zeer ernstige en ondraaglijke geurhinder, in het bijzonder een doordringende "frietgeurstank", somtijds overgaand naar een chemische geur, dit ten gevolge van de ingebruikname van de voorbaklijnen voor het bakken van frieten en kroketten, alsook ernstige constante geluidshinder te wijten aan koelwagens, koelsystemen, productielijnen enz....; dat zij betogen dat die nadelen

dermate ernstig zijn en hun levenskwaliteit dermate grondig aantasten dat zij gedurende de duurtijd die een annulatieprocedure in beslag neemt niet kunnen worden getolereerd; dat zij daar aan toevoegen dat deze nadelen vooral gelden voor eerste verzoeker die op amper vijftig meter van de inrichting woonachtig is;

5.2.2. Overwegende dat, zowel uit het besluit van de bestendige deputatie van 26 november 1998 als uit het bestreden ministerieel besluit van 4 juni 1999, en dit gestoeld op uitgebrachte adviezen, duidelijk blijkt dat de exploitatie zoals deze onvergund werd uitgebreid -het gaat in casu om aanzienlijke uitbreiding met minstens een verdubbeling van het geïnstalleerd vermogen- ernstige problemen stelde inzake geluids- en geurhinder; dat verzoekers ook talrijke klachten voorleggen gericht aan de milieu-inspectie in verband met genoemde hinder; dat volgens de eerste bestreden beslissing de geurhinder slechts tot een aanvaardbaar niveau kan worden herleid door de indienstneming van een nieuwe installatie; dat die ernstige geurhinder geen beletsel vormde om de vergunning toe te kennen om reden dat de exploitant tijdens de zomervakantie van datzelfde jaar (in casu 1999) een nieuwe installatie voor de beperking van de geurhinder wenste in dienst te nemen; dat bovendien met de bevestigde beslissing van de bestendige deputatie aan de tussenkomen partij werd opgelegd om een saneringsvoorstel met betrekking tot de problematiek van de geurhinder afkomstig van de voorbaklijn binnen de drie maanden na het verlenen van de milieuvergunning ter goedkeuring aan AMINAL, afdeling milieu-inspectie, voor te leggen; dat ter terechtzitting is gebleken dat die nieuwe installatie er niet is gekomen -er zou volgens verzoekers enkel een nieuwe filter zijn geplaatst die evenwel de geurhinder niet wegneemt- en dat vooralsnog geen gevolg werd gegeven aan de voorwaarde tot het voorleggen van een

saneringsvoorstel; dat, wat de geluidshinder betreft, er een geluidsonderzoek wordt neergelegd, daterend van 8 februari 2000, uitgevoerd door Dr. H.P. VERHAS, Ir., erkend geluidsdeskundige; dat uit het onderzoek blijkt dat tijdens de nacht zich een overschrijding qua geluid voordoet van 10 à 11 dB(A) vanwege het continue bedrijfsgeluid (de inrichting is dag en nacht in werking) en van 18 dB(A) vanwege het incidentieel geluid van de ketel van het bedrijf, en dat ook overdag de overschrijding vanwege dat incidentieel geluid nog steeds 13 dB(A) bedraagt; dat vooralsnog geen saneringsmaatregelen werden voorgesteld; dat bovendien, gelet op de enorm hoge overschrijding van de geluidsnorm, het vooralsnog ver van zeker is of, indien er ooit saneringsmaatregelen worden uitgevoerd -hetgeen verzoekers ten stelligste betwijfelen-, deze de geluidshinder wel tot een aanvaardbaar niveau zullen kunnen beperken; dat eerste verzoeker, die zeer dicht bij het bedrijf woonachtig is, aannemelijk maakt dat de exploitatie van de aanzienlijke uitbreiding hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkent,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 4 juni 1999 waarbij de milieuvergunning wordt toegekend aan de n.v. WILLEQUET voor de uitbreiding van een bestaand aardappelverwerkend bedrijf aan de Ronde van Vlaanderenstraat 12 te Kluisbergen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Artikel 4.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig maart tweeduizend, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De Voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.